

Tématem této rigorózní práce je portrét komunistického politika Václava Kopeckého (1897 – 1961), který byl jedním z předních představitelů a propagátorů stalinismu v Československu. Svou činností přispěl nejen k nástupu komunistů k moci v únoru 1948, ale také se následně zásadně podílel na jejím upevnování. Svou roli sehrál i jako ideolog.

Práce je založena především na studiu archivních materiálů a dobového tisku. Je chronologicky rozdělena na pět kapitol. První kapitola zahrnuje období let 1897 – 1938 a nastiňuje politické formování mladého Václava Kopeckého. Přibližuje jeho vstup do KSČ, kde se posléze stal - jako jeden z tzv. karlínských kluků - předním podporovatelem Klementa Gottwalda. Podílel se tak i na bolševizaci strany v roce 1929. Další část této kapitoly pojednává o aktivitách Václava Kopeckého jako komunistického poslance a končí jeho odjezdem do exilu do SSSR.

Druhá kapitola (1938 – 1945) - moskevské období - popisuje život a činnost Václava Kopeckého v době exilu, který strávil v Moskvě, Ufě a Kujbyševu. Na závěr pojednává o Kopeckého aktivitách v souvislosti s jednáním o Košickém vládním programu. Končí odjezdem do vlasti.

Třetí kapitola (1945 – 1948) představuje Václava Kopeckého jako ministra informací a ukazuje, jak se svými skutky a jednáním podílel na postupném prosazování komunistického monopolu moci v ČSR. Část kapitoly je věnována určitým paradoxům v Kopeckého jednání a konfliktům, které měl se členy nekomunistických stran.

Čtvrtá kapitola zahrnující léta 1948 – 1956 ukazuje Václava Kopeckého na vrcholu své moci a nesčetné aktivity jimiž z pozic svých funkcí významně přispíval k upevnování stalinismu v ČSR. Část kapitoly se také věnuje úloze Václava Kopeckého ve vybraných politických procesech, které nejen ideologicky zaštítil. Závěr kapitoly přibližuje Václava Kopeckého v čase po XX. sjezdu KSSS – tedy po Chruščovově kritice Stalinova kultu, kdy byl nucen provést sebekritiku.